

w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej spełnienia warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu oraz związku studiów ze strategią uczelni w ramach postępowania z wniosku Tarnowskiej Szkoły Wyższej o pozwolenie na utworzenie w Filii w Mielcu studiów na kierunku psychologia na poziomie studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym

§ 1

Na podstawie art. 245 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 258 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zm.) Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej, po zapoznaniu się ze stanowiącą załącznik nr 1 do niniejszej uchwały opinią I zespołu nauk społecznych, prowadzącego działalność w zakresie dyscyplin: nauki o bezpieczeństwie, nauki o komunikacji społecznej i mediach, nauki o polityce i administracji, nauki prawne, nauki socjologiczne, pedagogika, prawo kanoniczne, psychologia, wyraża:

negatywną opinię

w związku z tym, że studia na kierunku psychologia na poziomie studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym nie spełniają warunków ich prowadzenia odnośnie do koncepcji kształcenia, opisu zakładanych efektów uczenia się, realizacji programu studiów, sposobów weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w trakcie całego cyklu kształcenia, doboru kadry i obsady zajęć objętych programem studiów, infrastruktury, w tym wyposażenia w pomoce i sprzęt do nabywania kompetencji praktycznych właściwych dla specyfiki zawodowej psychologa praktyka, współpracy z otoczeniem, w szczególności w zakresie organizacji praktyk.

Uzasadnienie:

1. Koncepcja kształcenia nie w pełni uwzględnia specyfikę działalności zawodowej/gospodarczej właściwej dla psychologa, ponieważ brakuje właściwych dla psychologii wiedzy i umiejętności diagnozy i pomocy psychologicznej. Koncepcja, aby absolwenci psychologii nabyli interdyscyplinarne kompetencje do wykonywania zawodu psychologa, jest korzystna, jeżeli stanowi dodatkowy pakiet kompetencji, a nie zamiennik wobec kluczowych kompetencji psychologicznych. W koncepcji kształcenia brakuje właściwych dla psychologii wiedzy i umiejętności diagnozy podstawowych procesów psychicznych z wykorzystaniem różnorodnych narzędzi diagnostycznych i metod diagnozy oraz wiedzy i umiejętności świadczenia pomocy psychologicznej. Koncepcja nie w pełni uwzględnia specyfikę działalności zawodowej/gospodarczej właściwej dla psychologa:
 - brak efektów dotyczących umiejętności korzystania z narzędzi i metod psychologicznych w procesie diagnozy psychologicznej i umiejętności przeprowadzenia całej diagnozy psychologicznej różnych procesów psychicznych i zaburzeń zachowania;
 - brak w efektach uczenia się takiego efektu, który obejmowałby umiejętność samodzielnego budowania narzędzi psychologicznych, a który w celach kształcenia jest ujęty;

- brak jakiegokolwiek efektu uczenia się związanego z umiejętnościami udzielania szeroko rozmiętej pomocy psychologicznej.
2. Uczelnia, poza efektami uczenia się właściwymi dla całego kierunku psychologia, przedstawiła efekty uczenia się o bardziej interdyscyplinarnym charakterze, które w niejasny sposób i w niejasnej proporcji korespondują z kierunkiem psychologia, szczególnie w kontekście potrzeby zawarcia kluczowych przedmiotów psychologicznych, których brak – jak wspomniana już *pomoc psychologiczna*. kształtująca kompetencje ważne z punktu widzenia interdyscyplinarności, ale jednak wychodzące poza kształcenie psychologiczne. O ile takie przedmioty jak *filozofia, socjologia czy logika* stanowią obowiązkowy blok o zrozumiałej zasadności, o tyle bloku przedmiotów *elementy historii i kultury sztuki* albo *podstawy zarządzania albo marketing* czy kolejnego bloku *podstawy zdrowego żywienia i dietetyka lub promocja zdrowia* albo *psychologia religii, psychologia nowych technologii vs. psychologia transportu*, w kontekście braku podstawowych treści psychologicznych, np. *pomoc psychologiczna*, nie można ocenić pozytywnie. Przedmioty te nie są kluczowe z perspektywy czynności zawodowych psychologa, natomiast stanowią istotny kontekst pracy. Kontekst pracy nie może jednak dominować nad zasadniczymi kompetencjami psychologicznymi w miejscu pracy.
 3. W programie studiów nie uwzględniono w wystarczającym stopniu przedmiotów kluczowych dla działalności psychologicznej, takich jak *diagnoza i pomoc psychologiczna*. Powyższe wybrane kompetencje psychologa działającego, opisane przez Bartrama i Roe (2005), stanowią standard kompetencji praktycznych i podstawę ustalenia ekwiwalentności kompetencji praktycznych psychologa działającego w państwach europejskich. Stanowią także podstawę w procesie starania się o certyfikat *EuroPsy* – europejski dyplom psychologa, ułatwiający podjęcie pracy na terenie Unii Europejskiej.
 4. Niektóre efekty uczenia się wymagają korekty, albowiem są inkluzyjne, powielają się, a także wymagają rozdzielenia na 2 osobne w miejscach, gdzie zostały połączone. Na przykład trzy efekty kierunkowe są tożsame i powinny być zmodyfikowane. Efekty: K04, K05, K06: „Ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej”, „Dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą, poszukuje optymalnych rozwiązań, postępuje zgodnie z zasadami etyki”, „Jest świadomy istnienia etycznego wymiaru w badaniach naukowych” – są inkluzyjne i powinny być zweryfikowane. W przypadku 2 efektów uczenia się opisy są nadmiernie rozbudowane; w jednym opisie mieści się kilka efektów uczenia się (U06 – „Potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności psychologicznej w obszarze działań psychologicznych; potrafi generować rozwiązania konkretnych problemów psychologicznych i prognozować przebieg ich rozwiązania oraz przewidywać skutki planowanych działań” – powinien stanowić 2 efekty uczenia się; U07 – „Potrafi wykorzystywać zdobytą wiedzę do rozstrzygania dylematów związanych z badaniami psychologicznymi, potrafi rozpoznać zastosowanie psychologii w obszarze działań diagnostycznych i pomocowych, zwłaszcza w dziedzinach psychologii: zdrowia,

- klinicznej, pracy i organizacji, społecznej i edukacji” – podobnie). Sposób opisu zakładanych efektów uczenia się sprawia, że bardzo utrudnione, a w niektórych przypadkach niemożliwe, będą skuteczne sprawdzenie i ocena efektów uczenia się osiągniętych przez studentów.
5. Efekty uczenia się odnoszące się do kompetencji z języka obcego nie odpowiadają 6. poziomowi PRK (załącznik 1.2.1) Efekt U6, student „zna język obcy w zakresie kierunkowym zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego B1”, nie spełnia wymogów 6. poziomu ramy kwalifikacyjnej, ponieważ wymagana jest znajomość języka obcego na poziomie B2.
 6. W przedłożonej we wniosku dokumentacji stwierdzono sprzeczności: w załączniku 2.2.2. *Plan studiów na kierunku psychologia* nie ma przedmiotu *podstawy psychoterapii*, nie ma odpowiednich efektów uczenia się w załączniku 2.2.1, natomiast w opisie modułów przedmiot ten występuje (istnieje również karta przedmiotu). Weryfikacja i ocena wszystkich efektów uczenia się nie jest możliwa, albowiem są one zawarte wyłącznie w kartach przedmiotów (nie ma matrycy pokrycia się efektów, by powyższe zweryfikować), a brak kart przedmiotów *projekt zaliczeniowy* i *praktyki zawodowe* (na przykład) uniemożliwia określenie parametrów ilościowych i jakościowych dla całości.
 7. Liczba miejsc praktyk zaplanowanych w umowach nie jest wystarczająca wobec planowanej liczby studentów (60 dla pierwszego roku, dla pełnego cyklu kształcenia 180) i harmonogramu realizacji programu studiów. Instytucje, które zobowiązały się przyjąć studentów na praktyki, przyjmą 53 osoby (z czego 10 miejsc zaplanowanych jest poza Filią w Mielcu, we własnej Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Tarnowie).
 8. Brak sylabusu praktyk zawodowych uniemożliwia analizę efektów uczenia się przypisanych praktykom w zakresie umiejętności oraz ocenę specyficznych umiejętności praktycznych, zadań, które student powinien realizować w trakcie praktyki, a także zasad odbywania praktyki. Nie pozwala też na ustalenie, kto będzie sprawował opiekę nad studentem podczas jej odbywania (wskazane byłby psycholog).
 9. We wniosku zadeklarowano, iż zajęciom do wyboru przyporządkowano 72 ECTS. Nie wiadomo, jakie jest źródło tej wielkości. Ponadto zastrzeżenia budzą niejasne i nierozpisane zasady wyboru przedmiotów, szczególnie wśród tych przedmiotów, gdzie zakres zajęć jest niekomplementarny i wybór tylko jednego z nich nie umożliwi studentom osiągnięcia efektu drugiego z nich (pary przedmiotów: *psychologia nowych technologii/psychologia transport; wspieranie rozwoju osobowości/komunikacja interpersonalna; psychologia religii/seksuologia*). Zatem zasady wyboru określone w programie studiów nie mają umocowania merytorycznego i powodują, że studenci, dokonując wyboru, nie osiągną wszystkich zakładanych efektów uczenia się.
 10. W sylabusach nie ma informacji o tym, jakie czynności praktyczne w czasie zajęć i gdzie będą wykonywać studenci. Nie można zatem stwierdzić, czy realizacja tematów (bez określenia czynności praktycznych) będzie się odbywać w warunkach

właściwych dla danego zakresu działalności zawodowej – zgodnie z wymaganiem określonym w § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów. W przedstawionym we wniosku opisie infrastruktury także nie ma charakterystyki wszystkich miejsc odbywania ćwiczeń praktycznych w terenie i na miejscu ani szczegółowego opisu ich wyposażenia. Ponadto realizacja zadania praktycznego ma się odbywać w ramach zajęć w formie praktycznej realizowanych również bez bezpośredniego kontaktu nauczyciela ze studentem (np. *praktyczne doskonalenie zawodowe* – zaliczono całość 12 ECTS, 110 godzin, podobnie jak w przypadku innych wskazanych przedmiotów) – co stanowi zaprzeczenie podstaw kształtowania umiejętności praktycznych, które powinny być rozwijane pod nadzorem nauczyciela i przy ciągłym dostarczaniu studentowi informacji zwrotnej o stopniu opanowania danej czynności oraz popełnionych błędach wymagających naprawy.

11. W harmonogramie realizacji programu studiów określona została dla poszczególnych zajęć liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich z podziałem na wykłady oraz ćwiczenia. Obok tego zajęciom wymienionym w harmonogramie realizacji programu studiów przyporządkowano również liczbę godzin przeznaczonych na konserwatoria, traktowanych jako zajęcia, które nie wymagają bezpośredniego kontaktu, oraz wskazano liczbę godzin określoną jako zajęcia realizowane bez bezpośredniego kontaktu nauczyciela ze studentem. Ponieważ status tych ostatnich nie został określony, można domniemywać, iż jest to szacowana liczba godzin zajęć pracy indywidualnej studenta związanej z określonymi zajęciami, wykonywanej w celu osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się. Z harmonogramu realizacji programu studiów wynika, że przypisane im godziny nie są zaliczane do pensum, pomimo że są traktowane jako godziny zajęć wymagające kontaktu nauczycieli i studentów. Na podstawie przepisów określonych w § 3 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów można stwierdzić, iż wbrew określeniom stosowanym przez wnioskodawcę instruktaże/konsultacje/narady/seminaria – konserwatoria ani zajęcia realizowane bez bezpośredniego kontaktu nauczyciela ze studentem nie są zajęciami w rozumieniu powołanego wyżej rozporządzenia, gdyż nie zostały do nich przypisane efekty uczenia się ani treści programowe zapewniające uzyskanie tych efektów.
12. W przypadku niektórych zajęć (np. *praktyczne doskonalenie zawodowe* 30/120 godzin i 4/12ECTS) suma liczby godzin zajęć realizowanych bez bezpośredniego kontaktu nauczyciela ze studentem znacząco przewyższa liczbę godzin zajęć realizowanych w bezpośrednim kontakcie, co nie jest właściwe dla kierunku studiów o profilu praktycznym. Kształtowanie umiejętności praktycznych wymaga bowiem prezentowania czynności praktycznych przez nauczyciela, obserwacji przez studenta, samodzielnego wykonywania czynności przez studenta pod nadzorem nauczyciela, korygowania błędów, zatem częsty i długotrwały kontakt z nauczycielami akademickimi lub innymi osobami prowadzącymi zajęcia jest niezbędny do osiągnięcia efektów uczenia się na kierunku studiów o profilu praktycznym.
13. Studia kończą się kluczową formą weryfikacji efektów uczenia się w postaci projektu zaliczeniowego oraz egzaminem dyplomowym. Do wniosku nie dołączono karty

przedmiotu *projekt zaliczeniowy*, co uniemożliwia ocenę zaplanowanego procesu dyplomowania, czasu trwania, wymiaru godzin w kontakcie z opiekunem pracy oraz nakładu pracy studenta. Uczelnia nie wskazała kadry prowadzącej przedmiot *projekt zaliczeniowy* i *seminarium dyplomowe*. Z braku tej wiedzy dobór opiekuna pracy nie może być oceniony pozytywnie. Nie wiadomo, jakie osoby (czy specjaliści z dyscypliny, a jeśli tak, to z jakim przygotowaniem naukowym lub praktycznym) dokonują akceptacji tematu prac projektowych i oceny jakościowej prac. Nie jest wiadome, czy podczas egzaminu dyplomowego studenci odpowiadają na pytania, z jakiego zakresu są to pytania i jaki jest sposób zadawania/losowania pytań. We wniosku nie zawarto szczegółowego opisu zasad dyplomowania specyficznego dla wnioskowanego kierunku. O wymaganiach stawianych projektowi zaliczeniowemu można jedynie domniemywać, brak bowiem sylabusa.

14. Struktura kwalifikacji kadry kierunku nie jest dostosowana do celów, efektów i zakresu kształcenia na wnioskowanym kierunku. Zasadniczy zarzut dotyczy niemal całkowitego braku w kadrze kierunku nauczycieli akademickich lub innych osób posiadających dorobek psychologiczny reprezentujący różne specjalizacje naukowe w obrębie dyscypliny psychologia. Nieliczna jest także grupa osób posiadających kompetencje i doświadczenie w zakresie różnych stanowisk zawodowych psychologa na rynku pracy. Kadra przewidziana do prowadzenia zajęć na wnioskowanym kierunku obejmuje: 15 osób, w tym 9 psychologów, z czego tylko 4 psychologów zostanie zatrudnionych na Uczelni jako podstawowym miejscu pracy, w tym tylko 1 psycholog ze stopniem naukowym doktora, pozostali to magistry. Dodatkowo zajęcia na kierunku ma prowadzić kolejnych 6 osób reprezentujących inne dyscypliny: nauki medyczne, nauki o zarządzaniu i jakości, językoznawstwo, filozofię, nauki socjologiczne, sztuki plastyczne i konserwację dzieł sztuki. W kadrze występują osoby, które nie posiadają dorobku uzasadniającego powierzenie im danych zajęć. Nieprawidłowa obsada dotyczy zajęć: *biologiczne podstawy zachowań, metodologia badań psychologicznych ze statystyką* (prowadzone przez osobę posiadającą tytuł zawodowy magistra, bez potwierdzonych dorobkiem naukowym i dydaktycznym kwalifikacji akademickich w zakresie wykładanego przedmiotu) oraz przedmiotów: *psychologia procesów poznawczych, podstawy psychiatrii i psychometria* (prowadzone przez osobę bez potwierdzonych dorobkiem naukowym kwalifikacji akademickich w zakresie wykładanego przedmiotu).
15. We wniosku wskazano informacje dotyczące Uczelni, w tym zaplecze infrastrukturalne, jednakże odnoszące się do siedziby zlokalizowanej w Tarnowie. Nie uwzględniono powyższego w stopniu wystarczającym w opisie danych dotyczących Filii w Mielcu – której to wniosek o pozwolenie na utworzenie studiów dotyczy. Z dokumentacji zdjęciowej (brak opisu zasobów utrudnia możliwość oceny) wynika, że Uczelnia nie dysponuje salami specjalnie przygotowanymi do kształcenia umiejętności praktycznych, np. z zakresu pomocy psychologicznej i diagnozy, identyfikacji specjalnych potrzeb dzieci (w ramach psychologii rozwojowej/psychologii wychowawczej), gdzie proces diagnostyczny oraz pomocowy następuje podczas zabawy, w przyjaznych warunkach imitujących warunki domowe. Brakuje także sal warsztatowych i treningowych imitujących praktykę pracy gabinetowej psychologa. Brak pomieszczenia z lustrem fenickim nie daje możliwości,

- aby student zaobserwował i potem imitował zachowania w trakcie rzeczywistego kontaktu z osobą badaną. Brak takich sal wskazuje, że kompetencje praktyczne nabywane są teoretycznie (opisane studium przypadku), bez kontaktu z drugim człowiekiem (uczniem, pacjentem, klientem), co podważa ideę praktycznego kształcenia psychologicznego.
16. Wśród wyposażenia dydaktycznego brakuje narzędzi do diagnozy psychologicznej (testów, kwestionariuszy, innych metod, nawet tych niewielu wskazanych w treściach sylabusów i kilku w rejestrze bibliotecznym – kilka to zbyt mało dla 60 zadeklarowanych studentów). Dodatkowo poniższe narzędzia diagnostyczne nie są katalogiem bazowym ukazującym różnorodność metod: „Narzędzia psychologiczne, które są w posiadaniu Tarnowskiej Szkoły Wyższej: BENTON Test Pamięci Wzrokowej Bentona; CECS Skala Kontroli Emocji; CISS Kwestionariusz Radzenia Sobie w Sytuacjach Stresowych; FCZ KT(R) Formalna Charakterystyka Zachowania Kwestionariusz Temperamentu w wersji zrewidowanej; NEO FFI Inwentarz Osobowości NEO FFI; RISB Test Niedokończonych Zdań Rottera; WAIS R (PL) Skala Inteligencji Wechslera dla Dorosłych Wersja Zrewidowana. Renormalizacja 2 004”. Brakuje podstawowej testoteki wyposażonej w baterię testów psychologicznych do badania różnych procesów psychicznych.
 17. We wniosku brakuje opisu oprogramowania statystycznego do kształcenia w zakresie analizy statystycznej.
 18. Uczelnia nie dysponuje właściwą infrastrukturą do rozpoczęcia kształcenia na wnioskowanym kierunku studiów. Filia w Mielcu najmuje pomieszczenia w budynku szkoły podstawowej. Umowa najmu podpisana przez szkołę, a załączona do wniosku, obejmuje termin do 30 czerwca 2021 r., a więc nie gwarantuje możliwości studiowania nawet w ramach 1 roku, który kończy się 30 września 2021 r. Nie ma zagwarantowanego okresu dla pełnych 3 lat studiów i co się z tym wiąże – pełnego cyklu kształcenia. Z powyższej analizy wynika, iż nie jest spełniony warunek określony w § 5 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów, w którym mowa o tym, że w przypadku rozpoczęcia kształcenia na nowym kierunku program studiów jest realizowany z wykorzystaniem infrastruktury niezbędnej do prowadzenia kształcenia, w zakresie przewidzianym w tym programie, od dnia rozpoczęcia prowadzenia zajęć na tym kierunku. Wnioskodawca nie podpisał bowiem promesy zawarcia umowy o wynajem pomieszczeń dydaktycznych dla wskazanego okresu trwania trzyletnich studiów, nie podał we wniosku informacji o będącym w jego posiadaniu specjalistycznym sprzęcie (urządzenia do pomiaru zmiennych psychologicznych używane w diagnostyce), oprogramowaniu i wyposażeniu zapewniającym prawidłową realizację zajęć na wnioskowanym kierunku i osiągnięcie przez studentów zakładanych efektów uczenia się.
 19. W Filii w Mielcu nie działa system biblioteczno-informacyjny, a tym samym Wnioskodawca nie spełnia wymogu z art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zm.). Wskazywanie na porozumienie z Miejską Biblioteką Publiczną Samorządowego

Centrum Kultury w Mielcu nie zapewnia przyszłym studentom ani pracownikom Uczelni dostępu do specjalistycznych baz danych oraz niezbędnego księgozbioru.

20. Program studiów nie spełnia warunku określonego w art. 67 ust. 5 pkt 1 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zm.), gdyż zaplanowane 480 godzin praktyk nie wystarcza do uznania, że praktyki te będą spełniały wymóg realizacji ich przez 6 miesięcy. Student powinien odbywać praktyki w warunkach odpowiadających rzeczywistej aktywności zawodowej. Praktykant powinien mieć status zbliżony do statusu pełnoprawnego pracownika. Nie jest to możliwe przy założeniu 20 godzin pracy w tygodniu.

§ 2

1. Uczelnia niezadowolona z uchwały może złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, należy kierować do Polskiej Komisji Akredytacyjnej w terminie 14 dni od dnia doręczenia uchwały.
3. Na składającym wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy ciąży, na podstawie art. 245 ust. 4 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, obowiązek zawiadomienia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego o jego złożeniu.

§ 3

Uchwałę Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej otrzymują:

1. Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego,
2. Rektor Tarnowskiej Szkoły Wyższej w Tarnowie.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Polskiej Komisji Akredytacyjnej
Podpisano podpisem kwalifikowanym w dniu
10.09.2020

Krzysztof Diks

Opinia I zespołu nauk społecznych

prowadzącego działalność w zakresie dyscyplin: nauki o bezpieczeństwie, nauki o komunikacji społecznej i mediach, nauki o polityce i administracji, nauki prawne, nauki socjologiczne, pedagogika, prawo kanoniczne, psychologia

w sprawie spełnienia warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu oraz związku studiów ze strategią uczelni

Nazwa kierunku studiów: psychologia

Poziom studiów: studia pierwszego stopnia

Profil studiów: praktyczny

Formy studiów: studia niestacjonarne

Nazwa i siedziba uczelni wnioskującej o pozwolenie na utworzenie studiów: Tarnowska Szkoła Wyższa w Tarnowie, Filia w Mielcu

Warszawa, 2020

I zespół nauk społecznych, prowadzący działalność w zakresie dyscyplin: nauki o bezpieczeństwie, nauki o komunikacji społecznej i mediach, nauki o polityce i administracji, nauki prawne, nauki socjologiczne, pedagogika, prawo kanoniczne, psychologia, **wyraża negatywną opinię** w związku z tym, że studia na kierunku psychologia na poziomie studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym nie spełniają warunków ich prowadzenia odnośnie do koncepcji kształcenia, opisu zakładanych efektów uczenia się, realizacji programu studiów, sposobów weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w trakcie całego cyklu kształcenia, doboru kadry i obsady zajęć objętych programem studiów, infrastruktury, w tym wyposażenia w pomoce i sprzęt do nabywania kompetencji praktycznych właściwych dla specyfiki zawodowej psychologa praktyka, współpracy z otoczeniem, w szczególności w zakresie organizacji praktyk.

Uzasadnienie oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów recenzowania wniosków o pozwolenie na utworzenie studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu (w porządku według poszczególnych kryteriów)

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

W załączniku 1.2.1, poświęconym związkowi studiów ze strategią Uczelni, wskazano, iż „w dokumencie Strategia rozwoju zatwierdzonym przez Senat wpisują się w ideę misji Uczelni. Jedną z ważniejszych myśli tego dokumentu dotyczy rozszerzania oferty edukacyjnej. Utworzenie filii Tarnowskiej Szkoły Wyższej w Mielcu otwiera nowe horyzonty dla realizacji misji i wizji Uczelni, która staje się ważnym centrum dydaktycznym w regionie”. Takie uzasadnienie jest zbyt szerokie i ogólne.

„Misją Tarnowskiej Szkoły Wyższej jest przyczynianie się do podwyższania jakości życia Polaków przez tworzenie, poszerzanie i upowszechnianie wiedzy, kształcenie umiejętności wykorzystywania jej ku pożytkowi indywidualnemu i ogólnemu [...]”. „Ten zapis należy traktować jako jeden z ważniejszych punktów wyjścia do uzasadnienia utworzenia filii Tarnowskiej Szkoły Wyższej w Mielcu”. Tak szeroko i ogólnie sformułowane misja i strategia pozwalają na uzasadnienie utworzenia każdego kierunku studiów. Dalej wskazano, że „studia na tym kierunku umożliwią studentom przyswojenie wiedzy z innych, nie tylko ściśle „psychologicznych” przedmiotów m.in. biologicznych, społecznych interakcyjnych, dostarczając narzędzi poznawczych pozwalających na weryfikowanie hipotez dotyczących diagnozy, czy terapii”, niestety te 2 kluczowe kompetencje psychologiczne giną w gąszczu (nie tylko godzinowym) innych przedmiotów, jak na przykład *elementy historii i kultury sztuki* czy bloki przedmiotów: *podstawy zarządzania* albo *marketing*, *podstawy zdrowego żywienia i diety* albo *promocja zdrowia* oraz *psychologia religii*, *psychologia nowych technologii* albo *psychologia transportu*.

Absolwentom „umożliwia rozumienia złożoności świata i ludzi, spełniania oczekiwań różnej kategorii pacjentów/klientów/pracodawców oraz podejmowania działań pomocowych w różnych obszarach praktyki społecznej. Tym bardziej, iż współczesny rozwój technologiczny powoduje wiele problemów związanych z życiem wewnętrznym – psychicznym na poziomie indywidualnym jak i społecznym”. Powyższe również nie ma odzwierciedlenia w efektach uczenia się dotyczących diagnozy i pomocy psychologicznej.

Potrzebę utworzenia w Mielcu kierunku studiów psychologia, co wskazał Wnioskodawca, zgłosili władze tego miasta i regionu m.in. Starosta Mielecki, Wójt Gminy Mielec.

Ponadto Wnioskodawca podniósł, że szczególnie dwa punkty strategii wskazują na związek kierunku studiów z misją Uczelni:

1. Otwartość – „uczelnia nie może być wieżą z kości słoniowej. Powinna otworzyć się na swoje otoczenie społeczne, utrzymywać z nim partnerską relację i odbierać sygnały przychodzące z tego otoczenia [...]”.

2. Mobilność – rozumiana również w sensie geograficznym. Również istotna jest „mobilność instytucjonalna (zmiana instytucji w której zatrudniona jest dana osoba), międzysektorowa (funkcjonowanie w wielu różnych środowiskach, szczególnie akademickim i biznesowym) [...]”.

Odnosząc się do argumentacji Wnioskodawcy o interdyscyplinarności, zrównoważonym rozwoju gospodarczym i mobilności, wypada zauważyć, że tak szeroko i ogólnie sformułowane misja i strategia pozwalają na uzasadnienie utworzenia każdego kierunku studiów. A akapity podsumowujące: „Tarnowska Szkoła Wyższa oferuje studia o charakterze praktycznym. Psychologia, jako autonomiczna nauka daje możliwość zdobycia szeregu umiejętności praktycznych dotyczących np. kwestii związanych z profilaktyką, diagnozą i pomocą psychologiczną” – nie mają odzwierciedlenia w efektach uczenia się dotyczących wskazanych zagadnień: profilaktyki, diagnozy i pomocy psychologicznej.

W kontekście wskazania potrzeb społeczno-gospodarczych Wnioskodawca podkreśla, że „z przeprowadzonej analizy rynku pracy w środowisku mieleckim oraz województwie podkarpackim a także po zasięgnięciu opinii władz samorządowych i pracodawców z tego regionu wynika, iż obszar działalności gospodarczej Mielca jest jednym z najbardziej dynamicznie rozwijających się regionów w Polsce. Na terenie Specjalnej Strefy Ekonomicznej (SSE) Euro-Park Mielec działalność gospodarczą prowadzi około 120 firm, które zatrudniają 13 400 osób, czyli prawie 19% mieszkańców miasta. Stwarza to szansę na specjalność psychologów pracy, organizacji i zarządzania”. Wnioskodawca wskazał potrzeby społeczno-gospodarcze, odwołując się do strategii rozwoju Podkarpacie 2030, strategii rozwoju społeczno-gospodarczego miasta Mielca na lata 2019–2020 z prognozą do roku 2025, Barometru zawodów 2020 dla województwa podkarpackiego, wskazującego, iż wśród zawodów deficytowych wymienić należy m.in. psychologów i wychowawców w placówkach oświatowych i opiekuńczych, danych Powiatowego Urzędu Pracy w Mielcu oraz raportu NIK, w którym Ministerstwo Edukacji Narodowej zapewniło, że priorytetem resortu edukacji jest zwiększenie liczby specjalistów udzielających pomocy psychologiczno-pedagogicznej w przedszkolach, szkołach i placówkach oświatowych. Uruchomienie przez Tarnowską Szkołę Wyższą Filia w Mielcu studiów na kierunku psychologia będzie także odpowiedzią na zapotrzebowanie na psychologów w zakładach karnych, aresztach śledczych czy ośrodkach wsparcia dla dzieci i młodzieży niedostosowanej społecznie. Wnioskodawca przywołał, że w województwie podkarpackim trwa budowa dwóch nowoczesnych zakładów karnych: w Chmielowie w powiecie tarnobrzesckim dla 460 skazanych kobiet oraz w Sanoku dla 600 osób skazanych. Jednakże Wnioskodawca wskazał niezgodnie z efektami uczenia się, albowiem nie ma w nich odzwierciedlenia, że „nabyta przez studentów w trakcie studiów wiedza i umiejętności znajdują zastosowanie w praktyce w wielu obszarach takich jak: edukacja i wychowanie, terapia, psychoedukacja i psychoprofilaktyka, zarządzanie ludźmi, marketing i PR, szkolenia, badania rynku, mediacje i negocjacje, praca na rzecz wymiaru sprawiedliwości, policji i więziennictwa, interwencje środowiskowe i kryzysowe”.

Nazwa kierunku studiów, psychologia, oraz jego przyporządkowanie do dyscypliny lub dyscyplin, do których odnoszą się efekty uczenia się, ze wskazaniem dyscypliny wiodącej psychologii, są prawidłowe.

Dla studentów psychologii nie przewidziano specjalności. Uczelnia przygotowała 10 efektów uczenia w zakresie wiedzy, 13 w zakresie umiejętności oraz 8 dotyczących kompetencji społecznych. Proponowana liczba efektów pozwala na ich osiągnięcie w ciągu 6 semestrów. Liczba efektów z zakresu umiejętności jest stosunkowo mała i w małym stopniu odzwierciedla praktyczny profil kształcenia, aczkolwiek ich treść jest ważniejsza.

Efekty kierunkowe nie uwzględniają wymaganego prawem efektu uczenia się w zakresie umiejętności językowych (załącznik 2.1.1 – efekty uczenia się, strona 5). Efekt U6, student „zna język obcy w zakresie kierunkowym zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu

Kształcenia Językowego B1”, nie spełnia wymogów 6 poziomu ramy kwalifikacyjnej, gdzie jest mowa o poziomie B2 (strona 5, tabela efektów uczenia się).

Trzy efekty kierunkowe są tożsame i powinny być zmodyfikowane. Efekty K04, K05, K06: „Ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej”, „Dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą, poszukuje optymalnych rozwiązań, postępuje zgodnie z zasadami etyki”, „Jest świadomy istnienia etycznego wymiaru w badaniach naukowych” – są inkluzyjne i powinny być zweryfikowane.

W przypadku 2 efektów uczenia się opisy są nadmiernie rozbudowane: w jednym opisie mieści się kilka efektów uczenia się (U06 – „Potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności psychologicznej w obszarze działań psychologicznych; potrafi generować rozwiązania konkretnych problemów psychologicznych i prognozować przebieg ich rozwiązania oraz przewidywać skutki planowanych działań” – powinien stanowić 2 efekty uczenia się; U07 – „Potrafi wykorzystywać zdobytą wiedzę do rozstrzygania dylematów związanych z badaniami psychologicznymi, potrafi rozpoznać zastosowanie psychologii w obszarze działań diagnostycznych i pomocowych, zwłaszcza w dziedzinach psychologii: zdrowia, klinicznej, pracy i organizacji, społecznej i edukacji” – podobnie). Sposób opisu zakładanych efektów uczenia się sprawia, że bardzo utrudnione, a w niektórych przypadkach niemożliwe będą skuteczne sprawdzenie i ocena efektów uczenia się osiągniętych przez studentów.

Uczelnia, poza efektami uczenia się właściwymi dla całego kierunku psychologia, przedstawiła efekty uczenia się o bardziej interdyscyplinarnym charakterze, które w niejasny sposób i w niejasnej proporcji korespondują z kierunkiem psychologia, szczególnie w kontekście potrzeby zawarcia kluczowych przedmiotów psychologicznych, których brak – jak wspomniana już *pomoc psychologiczna*. kształtująca kompetencje ważne z punktu widzenia interdyscyplinarności, ale jednak wychodzące poza kształcenie psychologiczne. O ile takie przedmioty jak *filozofia, socjologia czy logika* stanowią obowiązkowy blok o zrozumiałej zasadności, o tyle bloku przedmiotów *elementy historii i kultury sztuki* albo *podstawy zarządzania albo marketing* czy kolejnego bloku *podstawy zdrowego żywienia i dietetyka lub promocja zdrowia* albo *psychologia religii, psychologia nowych technologii vs. psychologia transportu*, w kontekście braku podstawowych treści psychologicznych, np. *pomoc psychologiczna*, nie można ocenić pozytywnie. Przedmioty te nie są kluczowe z perspektywy czynności zawodowych psychologa, natomiast stanowią istotny kontekst pracy. Kontekst pracy nie może jednak dominować nad zasadniczymi kompetencjami psychologicznymi w miejscu pracy.

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Do wniosku nie została załączona matryca pokrycia efektów uczenia się. Poniżej znajdują się najważniejsze uwagi do kart przedmiotów (zgodnie z kolejnością załączonych przez Wnioskodawcę plików):

1. *Biologiczne podstawy zachowań* – w ramach tego bloku zajęć, gdzie celem jest zapoznanie studentów z anatomią i fizjologią układu nerwowego oraz wykazanie zależności pomiędzy nimi a funkcją pozostałych układów człowieka, formą zaliczenia powinien być egzamin, nie zaliczenie, biorąc pod uwagę proporcję i zakres merytoryczny wskazanych efektów uczenia się.
2. *Diagnoza psychologiczna* – została zaplanowana w ostatnim semestrze: III rok, VI semestr; niewspółmierne efekty w kontekście celów, bardzo wąski zakres programowy, o czym już była mowa – kluczowy przedmiot psychologiczny o liczbie zajęć kontaktowych wynoszącej 35 i 4 punktach ECTS, podczas gdy przedmioty typu

„podstawy psychiatrii” mają założonych 5 punktów ECTS, *psychologia rehabilitacji* podobnie. Wykład zaplanowany na 10 godzin, założone efekty umiejętności praktycznych niemożliwe do osiągnięcia przez studentów przy tej liczbie ECTS, na dodatek samodzielnie. Literatura podstawowa i uzupełniająca wymaga rewizji i poszerzenia o nowe pozycje, wydane chociaż w ciągu ostatnich 10 lat (wskazanie choć jednego takiego źródła), albowiem te podane są całkowicie pozbawione opisów nowoczesnych metod diagnostycznych, z którymi student powinien się zapoznać (ówcześnie się rozwijających), szczególnie że Wnioskodawca wnosi o kierunek praktyczny. Brak jakichkolwiek testów psychologicznych czy narzędzi diagnostycznych, z którymi powinien zapoznać się każdy student psychologii obligatoryjnie.

3. *Elementy historii kultury i sztuki* – brak powiązania treści programowych ze wskazanymi efektami uczenia się (ZAKRES: „pojęcie kultury, cywilizacji i jej zakres; historia sztuki (wybrane elementy od prehistorii poprzez wszystkie epoki historyczne, aż do czasów współczesnych w malarstwie, rzeźbie, muzyce, architekturze; Porządki architektoniczne i style; pojęcie piękna; piękno subiektywne i obiektywne; Sztuka współczesna; geneza twórczości” vs. EFEKTY: „Zna mechanizmy rozwoju człowieka w cyklu życia (kulturowe) analizuje mechanizmy ekspresji twórczej człowieka w dziełach sztuki, oraz zna sposoby tworzenia i podtrzymywania więzi społecznych, definiuje teoretyczne założenia wiedzy o kulturze i sztuce, rozumie czym jest rozwój człowieka w kontekście cywilizacyjnym, oraz ma wiedzę o psychologicznych i społecznych prawidłowościach rozwoju człowieka i sposobach stymulacji rozwoju przez sztukę w ramach działań pedagogicznych, zna wybrane zagadnienia z historii kultury i sztuki, oraz zawarte w nich koncepcje filozoficzne, psychologiczne i społeczne”). Przedmiot ten nie jest kluczowy z punktu widzenia czynności zawodowych psychologa. Natomiast stanowi istotny kontekst pracy. Kontekst pracy nie może jednak dominować nad zasadniczymi kompetencjami psychologicznymi w miejscu pracy. Zważywszy, że jest to przedmiot wykładowy (wyłącznie), powinien zakończyć się egzaminem, a nie zaliczeniem ustnym.
4. *Etyka zawodu psychologa* – w spisie literatury wskazano 3 pozycje bibliograficzne z roku 2000 (w tym 2 tego samego autora/współautora, prezentujące bardzo zbliżony obszar zagadnień), zaleca się aktualizację zbiorów, z których uczą się studenci, oraz włączenie źródeł z list TOP1/TOP10, wysokopunktowanych, cenionych i uznanych na skalę ogólnosiwiatową, tym bardziej że przedmiot ten obejmuje 35 godzin samodzielnego studiowania tematyki wykładów i przygotowywania się do zajęć.
5. *Historia myśli psychologicznej* – ten przedmiot wykładowy powinien być zakończony egzaminem (podobnie jak przedmioty wykładowe: *wprowadzenie do psychologii*, *podstawy marketingu* i *podstawy psychiatrii*) z uwagi na specyfikę i zakres merytoryczny. Literatura wymaga aktualizacji, podobnej aktualizacji powinno się dokonać w wypadku przedmiotu *kommunikacja Interpersonalna*.
6. *Język obcy* – oznaczony jako przedmiot fakultatywny, jednakże przypisany jest do niego filolog angielski, nie wiadomo, który inny język jest do wyboru ani czy student ma w istocie wybór. Nieadekwatny efekt „Zna podstawą terminologię z zakresu nauk psychologicznych pokrewnych dyscyplin naukowych, oraz potrafi przygotować prace pisemne z wykorzystaniem różnorodnych źródeł syntetyzujące zdobytą wiedzę i umiejętności w zakresie pedagogiki”, nieadekwatny opis efektów w załącznikach, np. 2.2.1, i karcie przedmiotu odnośnie do poziomu B1 czy B2.
7. Przedmiot *podstawy psychoterapii* – niepoprawnie odwołano się do takiego aspektu jak „prezentacja szkół psychoterapeutycznych z naciskiem na psychoterapię systemową (m.in. specyfika poszczególnych szkół, etapy i cele terapii poszczególnych szkół, ramowy przebieg terapii, zjawiska charakterystyczne dla terapii np.

przeniesienie i przeciwprzeniesienie, opór)”, ponieważ obowiązkiem akademickim przy tak wskazanych efektach uczenia się i nazwie przedmiotu powinno być ukazanie wszystkich szkół/podejść terapeutycznych. Student ma bowiem sam podjąć decyzję o wyborze drogi terapeutycznej, jeśli w ogóle, bo nie każdy psycholog musi być terapeutą. Student ma uzyskać wiedzę o podejściach terapeutycznych „otrzymać” w takich samych proporcjach, nie wybiórczo zgodnie z sugestią prowadzącego. Natomiast tak ukierunkowany przedmiot deformuje wiedzę na temat psychoterapii (ukazuje jedno podejście; kompetencje wskazanej do prowadzenia osoby są związane z zupełnie innym podejściem – psychodynamicznym), co nie tylko nie koresponduje z przyjętymi celami, efektami uczenia się, ale i należy do typowych błędów natury etycznej. Literatura wymaga aktualizacji.

8. Podobnie w przypadku przedmiotu *podstawy zdrowego żywienia i dietetyka*, gdzie cele: „opanowanie wiedzy o właściwościach chemicznych oraz wartościach odżywczych i energetycznych produktów żywnościowych i zalecanych normach spożycia białka, węglowodanów, tłuszczów w zależności od wieku, płci i wykonywanej pracy; opanowanie wiedzy prozdrowotnej o konsumpcji wielonienasyconych kwasów tłuszczowych Ω -9, Ω -6, Ω -3, błonnika rozpuszczalnego i nierozpuszczalnego, witamin, makro- i mikro-pierwiastków; poznanie zależności między żywnością, zaleceniami żywieniowymi a zdrowiem; poznanie metod rozpoznawania chorób cywilizacyjnych diety zależnych (zespół metaboliczny, niedożywienie itp.)” – nie korespondują z efektami, dla przykładu: „Posiada wiedzę w zakresie biomedycznych podstaw rozwoju człowieka”; „Ma wiedzę o biologicznych, psychologicznych i społecznych prawidłowościach rozwoju człowieka i sposobach stymulacji prawidłowego funkcjonowania, oraz rozpoznaje zależności pomiędzy żywnością, zaleceniami żywieniowymi a zdrowiem”, ani przyjętymi treściami programowymi: „Konsumenckie ABC – Czy zdrowo żyjemy? Podczas zajęć studenci uzyskali informacje na temat zdrowego żywienia oraz świadomego wyboru kupowanych produktów. Wskazane zostały także medyczne ujęcia fizjologii człowieka a powiązanej z nią dietetyki”. Pomijając nie do końca zrozumiałe znaczenie tego przedmiotu dla kierunku psychologia, powinien on być tak przeformułowany, by korespondować z działalnością psychologiczną o charakterze praktycznym.
9. *Praktyczne doskonalenie zawodowe* – 12 ECTS (300 godzin, w tym 190 godzin pracy samodzielnej studenta) to (nawet jeśli podzielimy tę wartość na 3 semestry) bardzo duże obciążenie, które nie zastępuje zagadnień pomocy psychologicznej. Ponadto w karcie przedmiotu widnieje tylko 1 pozycja bibliograficzna (Brzeziński J., 2004, *Praktyka psychologiczna*, Warszawa, wyd. Academica), która przy tak dużej liczbie godzin przewidzianych dla przedmiotu jest niewystarczająca.
10. *Psychologia pracy*. Wybrana literatura: „Biernacki, M., Tarnowski, A. i Trusczyński, O. (2006). Ryzyko w zadaniach lotniczych i metoda jego optymalizacji – ORM (Operational Risk Management) W: M. Goszczyńska i R. Studenski (red.), *Psychologia Zachowań Ryzykownych* (s. 237–261). Warszawa: Scholar; Endsley M.R. (2000). Theoretical underpinnings of situation awareness: a critical review. W: M. R. Endsley i D. J. Garland (red.), *Situation Awareness Analysis and Measurement* (s. 3–32). Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates (tekst dostępny w Internecie); Levine, M.W. (2000). *Fundamentals of Sensation and Perception*. Oxford: Oxford University Press. (Czytelnia WPUW); Nęcka, E., Orzechowski J., Szymura B. (2007). *Psychologia Poznawcza*. Warszawa: Academica, PWN. Literatura uzupełniająca: De Bono E., *Naucz się myśleć kreatywnie*, PRIMA, Warszawa 1995. – De Bono E., *Sześć butów czyli sześć sposobów działania*, Medium, Warszawa 1997. – De Bono E., *Sześć kapeluszy czyli sześć sposobów myślenia*. Medium, Warszawa 1996)” – jest zupełnie nieadekwatna. Jest bardzo dużo pozycji bibliograficznych dostępnych na rynku, nawet wśród

polskich reprezentantów, np.: Lubrańska, A., 2017, *Psychologia pracy. Podstawowe pojęcia i zagadnienia*, wydanie 2 rozszerzone; Chmiel, N. (ed.), 2003, *Psychologia pracy i organizacji*, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne; Górnik-Durose, M. & Kożusznik, B., 2007, *Perspektywy psychologii pracy*, Katowice. Sugeruje się uzupełnienie spisu literatury o pozycje bibliograficzne adekwatne dla przedmiotu.

11. *Psychometria* – nie wskazano w literaturze testów psychologicznych/narzędzi diagnostycznych, w opisie programu wskazano EPQ-R, natomiast w spisie bibliotecznym nie wykazano tej pozycji. Ponadto z załącznika ujętego w pliku *Biblioteka uczelni* wynika, że Uczelnia nie dysponuje tym narzędziem w ogóle, a student nie będzie mógł się z nim zapoznać (nie występuje na spisie narzędzi diagnostycznych).
12. Przedmiot wykładowy *wprowadzenie do psychologii* powinien być zakończony egzaminem.

W programie studiów nie uwzględniono wystarczająco przedmiotów kluczowych dla działalności psychologicznej: diagnozy i pomocy psychologicznej. Powyższe wybrane kompetencje psychologa działającego stanowią standard kompetencji praktycznych opisany przez Bartrama i Roe (2005) i podstawę ustalenia ekwiwalentności kompetencji praktycznych psychologa działającego w państwach europejskich. Stanowią podstawę w procesie starania się o certyfikat *EuroPsy* – europejski dyplom psychologa, ułatwiający podjęcie pracy na terenie Unii Europejskiej.

W przedłożonej we wniosku dokumentacji stwierdzono sprzeczności: w załączniku 2.2.2. *Plan studiów na kierunku psychologia* nie ma przedmiotu *podstawy psychoterapii*, nie ma odpowiednich efektów uczenia się w załączniku 2.2.1, natomiast w opisie modułów przedmiot ten występuje (istnieje również karta przedmiotu).

Weryfikacja i ocena wszystkich efektów uczenia się nie jest możliwa, albowiem są one zawarte wyłącznie w kartach przedmiotów (nie ma matrycy pokrycia się efektów, by powyższe zweryfikować), a brak kart przedmiotów *projekt zaliczeniowy i praktyki zawodowe* (na przykład) uniemożliwia określenie parametrów ilościowych i jakościowych dla całości.

Liczba miejsc praktyk zaplanowanych w umowach nie jest wystarczająca wobec planowanej liczby studentów (60 dla pierwszego roku, dla pełnego cyklu kształcenia 180) i harmonogramu realizacji programu studiów. Instytucje, które zobowiązały się przyjmując studentów na praktyki, przyjmą 53 osoby (z czego 10 miejsc zaplanowanych jest poza Filią w Mielcu, we własnej Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Tarnowie).

Brak sylabusu praktyk zawodowych uniemożliwia analizę efektów uczenia się przypisanych praktykom w zakresie umiejętności oraz ocenę specyficznych umiejętności praktycznych, zadań, które student powinien realizować w trakcie praktyki, a także zasad odbywania praktyki. Nie pozwala też na ustalenie, kto będzie sprawował opiekę nad studentem podczas jej odbywania (wskazane byłby psycholog).

We wniosku zadeklarowano, iż zajęciom do wyboru przyporządkowano 72 ECTS. Nie wiadomo, jakie jest źródło tej wielkości. Ponadto zastrzeżenia budzą niejasne i nierozpisane zasady wyboru przedmiotów, szczególnie wśród tych przedmiotów, gdzie zakres zajęć jest niekomplementarny i wybór tylko jednego z nich nie umożliwi studentom osiągnięcia efektu drugiego z nich (pary przedmiotów: *psychologia nowych technologii/psychologia transport; wspieranie rozwoju osobowości/komunikacja interpersonalna; psychologia religii/seksuologia*). Zatem zasady wyboru określone w programie studiów nie mają umocowania merytorycznego i powodują, że studenci, dokonując wyboru, nie osiągną wszystkich zakładanych efektów uczenia się.

W sylabusach nie ma informacji o tym, jakie czynności praktyczne w czasie zajęć i gdzie będą wykonywać studenci. Nie można zatem stwierdzić, czy realizacja tematów (bez określenia czynności praktycznych) będzie się odbywać w warunkach właściwych dla danego zakresu działalności zawodowej – zgodnie z wymaganiem określonym w § 6 pkt 1 rozporządzenia

Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów. W przedstawionym we wniosku opisie infrastruktury także nie ma charakterystyki wszystkich miejsc odbywania ćwiczeń praktycznych w terenie i na miejscu ani szczegółowego opisu ich wyposażenia. Ponadto realizacja zadania praktycznego ma się odbywać w ramach zajęć w formie praktycznej realizowanych również bez bezpośredniego kontaktu nauczyciela ze studentem (np. *praktyczne doskonalenie zawodowe* – zaliczono całość 12 ECTS, 110 godzin, podobnie jak w przypadku innych wskazanych przedmiotów) – co stanowi zaprzeczenie podstaw kształtowania umiejętności praktycznych, które powinny być rozwijane pod nadzorem nauczyciela i przy ciągłym dostarczaniu studentowi informacji zwrotnej o stopniu opanowania danej czynności oraz popełnionych błędach wymagających naprawy.

W harmonogramie realizacji programu studiów określona została dla poszczególnych zajęć liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich z podziałem na wykłady oraz ćwiczenia. Obok tego zajęciom wymienionym w harmonogramie realizacji programu studiów przyporządkowano również liczbę godzin przeznaczonych na konserwatoria, traktowanych jako zajęcia, które nie wymagają bezpośredniego kontaktu, oraz wskazano liczbę godzin określoną jako zajęcia realizowane bez bezpośredniego kontaktu nauczyciela ze studentem. Ponieważ status tych ostatnich nie został określony, można domniemywać, iż jest to szacowana liczba godzin zajęć pracy indywidualnej studenta związanej z określonymi zajęciami, wykonywanej w celu osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się. Z harmonogramu realizacji programu studiów wynika, że przypisane im godziny nie są zaliczane do pensum, pomimo że są traktowane jako godziny zajęć wymagające kontaktu nauczycieli i studentów. Na podstawie przepisów określonych w § 3 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów można stwierdzić, iż wbrew określeniom stosowanym przez wnioskodawcę instruktaże/konsultacje/narady/seminaria – konserwatoria ani zajęcia realizowane bez bezpośredniego kontaktu nauczyciela ze studentem nie są zajęciami w rozumieniu powołanego wyżej rozporządzenia, gdyż nie zostały do nich przypisane efekty uczenia się ani treści programowe zapewniające uzyskanie tych efektów.

W przypadku niektórych zajęć (np. *praktyczne doskonalenie zawodowe* 30/120 godzin i 4/12ECTS) suma liczby godzin zajęć realizowanych bez bezpośredniego kontaktu nauczyciela ze studentem znacząco przewyższa liczbę godzin zajęć realizowanych w bezpośrednim kontakcie, co nie jest właściwe dla kierunku studiów o profilu praktycznym. Kształtowanie umiejętności praktycznych wymaga bowiem prezentowania czynności praktycznych przez nauczyciela, obserwacji przez studenta, samodzielnego wykonywania czynności przez studenta pod nadzorem nauczyciela, korygowania błędów, zatem częsty i długotrwały kontakt z nauczycielami akademickimi lub innymi osobami prowadzącymi zajęcia jest niezbędny do osiągnięcia efektów uczenia się na kierunku studiów o profilu praktycznym.

Studia kończą się kluczową formą weryfikacji efektów uczenia się w postaci projektu zaliczeniowego oraz egzaminem dyplomowym. Do wniosku nie dołączono karty przedmiotu *projekt zaliczeniowy*, co uniemożliwia ocenę zaplanowanego procesu dyplomowania, czasu trwania, wymiaru godzin w kontakcie z opiekunem pracy oraz nakładu pracy studenta. Uczelnia nie wskazała kadry prowadzącej przedmiot *projekt zaliczeniowy* i *seminarium dyplomowe*. Z braku tej wiedzy dobór opiekuna pracy nie może być oceniony pozytywnie. Nie wiadomo, jakie osoby (czy specjaliści z dyscypliny, a jeśli tak, to z jakim przygotowaniem naukowym lub praktycznym) dokonują akceptacji tematu prac projektowych i oceny jakościowej prac. Nie jest wiadome, czy podczas egzaminu dyplomowego studenci odpowiadają na pytania, z jakiego zakresu są to pytania i jaki jest sposób zadawania/losowania pytań. We wniosku nie zawarto szczegółowego opisu zasad dyplomowania specyficznego dla wnioskowanego kierunku. O wymaganiach stawianych projektowi zaliczeniowemu można jedynie domniemywać, brak bowiem sylabusu.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Zostały określone kompetencje oczekiwane od kandydatów ubiegających się o przyjęcie na studia, zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym dyplomowania. Zasady i kryteria przyjęcia na studia umożliwiają właściwy dobór kandydatów.

W sylabusach przedmiotowych widnieje wiele sposobów weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w trakcie całego cyklu kształcenia: egzaminy, zaliczenia, testy, prace projektowe, prezentacje, udział w dyskusji, aktywność na zajęciach i inne oraz egzamin dyplomowy.

Studia kończą się kluczową formą weryfikacji efektów uczenia się w postaci projektu zaliczeniowego oraz egzaminem dyplomowym. Nie dołączono karty przedmiotu *projekt zaliczeniowy*, co uniemożliwia ocenę dyplomowania, czasu trwania, wymiaru godzin w kontakcie z opiekunem pracy oraz nakładu pracy studenta.

Ogólne zasady, warunki i tryb dyplomowania reguluje regulamin dyplomowania, który Uczelnia załączyła. We wniosku Uczelnia wskazuje, że regulamin dyplomowania stanowi opis procedur warunkujących przystąpienie do egzaminu dyplomowego, ale Uczelnia nie wskazała kadry prowadzącej przedmiot *projekt zaliczeniowy*. Z braku tej wiedzy dobór opiekuna pracy nie może być oceniony pozytywnie. Nie wiadomo, jakie osoby (czy specjaliści z dyscypliny, a jeśli tak, to z jakim przygotowaniem naukowym lub praktycznym) dokonują akceptacji tematu prac projektowych i oceny jakościowej prac. Nie jest wiadome, czy podczas egzaminu dyplomowego studenci odpowiadają na pytania, z jakiego zakresu są to pytania ani jaki jest sposób zadawania/losowania pytań.

We wniosku nie zawarto szczegółowego opisu zasad dyplomowania specyficznego dla wnioskowanego kierunku.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Kadra przewidziana do prowadzenia zajęć na wnioskowanym kierunku obejmuje: 15 osób, w tym 9 psychologów, 4 zatrudnionych na podstawie umowy o pracę, dla których Uczelnia będzie podstawowym miejscem pracy. Wśród nich jest 1 psycholog ze stopniem naukowym doktora, pozostali to magistry. Dodatkowo zajęcia na kierunku ma prowadzić kolejnych 6 osób reprezentujących inne dyscypliny: nauki medyczne, nauki o zarządzaniu i jakości, językoznawstwo, filozofię, nauki socjologiczne, a także dziedzinę sztuki.

Wśród zasadniczej części kadry (pracującej na Uczelni jako podstawowym miejscu pracy) nie ma pracowników nauki z tytułem naukowym profesora lub stopniem naukowym doktora habilitowanego z dyscypliny psychologia. Biorąc pod uwagę rozwój naukowy zarówno studentów, jak i pozostałej kadry akademickiej kierunku psychologia, nie jest to korzystne dla rozwoju aspektu naukowo-dydaktycznego kierunku.

W grupie pracowników, dla których Uczelnia stanowi podstawowe miejsce pracy, doświadczenie praktyczne posiadają wszyscy, ale doświadczenie właściwe dla praktyki zawodowej psychologa – 9 osób. Osoby bez doświadczenia w zakresie psychologii prowadzą zajęcia z problematyki pozapsychologicznej.

Nieprawidłowa obsada dotyczy następujących zajęć:

- a) *biologiczne podstawy zachowań, Metodologia badań psychologicznych ze statystyką* – prowadzone przez osobę posiadającą tytuł zawodowy magistra, bez potwierdzonych dorobkiem naukowym kwalifikacji akademickich w zakresie wykładanego przedmiotu (w ogóle niewskazany dorobek dydaktyczny);

- b) *psychologia procesów poznawczych, podstawy psychiatrii, psychometria* – prowadzone przez osobę bez potwierdzonych dorobkiem naukowym kwalifikacji akademickich w zakresie wykładanego przedmiotu.

Ogólnie stwierdza się nieprawidłową obsadę zajęć dydaktycznych z 5 przedmiotów. Struktura kwalifikacji kadry kierunku nie jest dostosowana do celów, efektów i zakresu kształcenia na wnioskowanym kierunku. Zasadniczy zarzut dotyczy niemal całkowitego braku w kadrze kierunku nauczycieli akademickich lub innych osób posiadających dorobek psychologiczny reprezentujący różne specjalizacje naukowe w obrębie tej dyscypliny,

Nie wiadomo, kto prowadzi seminarium dyplomowe, czyli przedmiot *projekt zaliczeniowy*, co przy planowanej liczbie 60 studentów może stanowić zbyt duże obciążenie opieką nad pracami dla wskazanej kadry – czyli 1 psychologa ze stopniem naukowym, zatrudnionego na umowę o pracę.

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

We wniosku wskazano informacje dotyczące Uczelni, w tym zaplecze infrastrukturalne, jednakże odnoszące się do siedziby zlokalizowanej w Tarnowie. Nie uwzględniono powyższego w stopniu wystarczającym w opisie danych dotyczących Filii w Mielcu – której to wnioski o pozwolenie na utworzenie studiów dotyczy. Z dokumentacji zdjęciowej (brak opisu zasobów utrudnia możliwość oceny) wynika, że Uczelnia nie dysponuje salami specjalnie przygotowanymi do kształcenia umiejętności praktycznych, np. z zakresu pomocy psychologicznej i diagnozy, identyfikacji specjalnych potrzeb dzieci (w ramach psychologii rozwojowej/psychologii wychowawczej), gdzie proces diagnostyczny oraz pomocowy następuje podczas zabawy, w przyjaznych warunkach imitujących warunki domowe. Brakuje także sal warsztatowych i treningowych imitujących praktykę pracy gabinetowej psychologa. Brak pomieszczenia z lustrem fenickim nie daje możliwości, aby student zaobserwował i potem imitował zachowania w trakcie rzeczywistego kontaktu z osobą badaną. Brak takich sal wskazuje, że kompetencje praktyczne nabywane są teoretycznie (opisane studium przypadku), bez kontaktu z drugim człowiekiem (ucznem, pacjentem, klientem), co podważa ideę praktycznego kształcenia psychologicznego.

Wśród wyposażenia dydaktycznego brakuje narzędzi do diagnozy psychologicznej (testów, kwestionariuszy, innych metod, nawet tych niewielu wskazanych w treściach sylabusów i kilku w rejestrze bibliotecznym – kilka to zbyt mało dla 60 zadeklarowanych studentów). Dodatkowo poniższe narzędzia diagnostyczne nie są katalogiem bazowym ukazującym różnorodność metod: „Narzędzia psychologiczne, które są w posiadaniu Tarnowskiej Szkoły Wyższej: BENTON Test Pamięci Wzrokowej Bentona; CECS Skala Kontroli Emocji; CISS Kwestionariusz Radzenia Sobie w Sytuacjach Stresowych; FCZ KT(R) Formalna Charakterystyka Zachowania Kwestionariusz Temperamentu w wersji zrewidowanej; NEO FFI Inwentarz Osobowości NEO FFI; RISB Test Niedokończonych Zdań Rottera; WAIS R (PL) Skala Inteligencji Wechslera dla Dorosłych Wersja Zrewidowana. Renormalizacja 2 004”. Brakuje podstawowej testoteki wyposażonej w baterię testów psychologicznych do badania różnych procesów psychicznych.

We wniosku brakuje opisu oprogramowania statystycznego do kształcenia w zakresie analizy statystycznej.

Uczelnia nie dysponuje właściwą infrastrukturą do rozpoczęcia kształcenia na wnioskowanym kierunku studiów. Filia w Mielcu najmuje pomieszczenia w budynku szkoły podstawowej. Umowa najmu podpisana przez szkołę, a załączona do wniosku, obejmuje termin do 30 czerwca 2021 r., a więc nie gwarantuje możliwości studiowania nawet w ramach 1 roku, który kończy się 30 września 2021 r. Nie ma zagwarantowanego okresu dla pełnych 3 lat studiów i co się z tym wiąże – pełnego cyklu kształcenia. Z powyższej analizy wynika, iż nie jest

spełniony warunek określony w § 5 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów, w którym mowa o tym, że w przypadku rozpoczęcia kształcenia na nowym kierunku program studiów jest realizowany z wykorzystaniem infrastruktury niezbędnej do prowadzenia kształcenia, w zakresie przewidzianym w tym programie, od dnia rozpoczęcia prowadzenia zajęć na tym kierunku. Wnioskodawca nie podpisał bowiem promesy zawarcia umowy o wynajem pomieszczeń dydaktycznych dla wskazanego okresu trwania trzyletnich studiów, nie podał we wniosku informacji o będącym w jego posiadaniu specjalistycznym sprzęcie (urządzenia do pomiaru zmiennych psychologicznych używane w diagnostyce), oprogramowaniu i wyposażeniu zapewniającym prawidłową realizację zajęć na wnioskowanym kierunku i osiągnięcie przez studentów zakładanych efektów uczenia się.

Studenci niepełnosprawni będą mogli korzystać z parkingu znajdującego się bezpośrednio przy wynajmowanym obiekcie. Budynek Uczelni przystosowany jest do potrzeb osób niepełnosprawnych. Bariery architektoniczne zostały zniesione poprzez wykonanie podjazdów dla wózków inwalidzkich i zlokalizowanie łazienek na parterze budynku. Na parkingu dla studentów wydzielone zostały miejsca dla osób niepełnosprawnych.

W Mielcu znajduje się poradnia psychologiczno-pedagogiczna, w której w ramach współpracy i praktyk zawodowych będą prowadzone ćwiczenia, warsztaty psychologiczne i inne formy służące nabywaniu doświadczenia. Studenci będą odbywać praktyki zawodowe w PPP w Mielcu i szkołach: I LO w Mielcu, II LO w Mielcu, ZST w Mielcu, placówkach oświatowych Urzędu Miasta i Gminy Mielec oraz Domu Pomocy Społecznej w Mielcu.

Wnioskodawca oświadczył, że filia Tarnowskiej Szkoły Wyższej w Mielcu posiada bazę materialną, dydaktyczną, organizacyjną, jednak nie wskazał jaką, tj. brakuje informacji, czy w szkole znajduje się pracownia komputerowa umożliwiająca prowadzenie zajęć ze statystyki czy zajęć z kamerą itp.

Biblioteka oraz Czytelnia otwarte są w dniach i godzinach dostosowanych do potrzeb studentów. Biblioteka zapewnia bezpłatny dostęp do Systemu Informacji Prawnej LEX, posiada zdalny dostęp do zasobów naukowych w postaci wykupionej licencji do e-booków na portalu Wydawnictwa Naukowego PWN IbukLibra. Zarówno Miejska Biblioteka Publiczna Samorządowego Centrum Kultury w Mielcu, jak i Tarnowska Szkoła Wyższa posiadają dostęp do cyfrowej wypożyczalni międzybibliotecznej Academia. Dodatkowo przyszli studenci Tarnowskiej Szkoły Wyższej – Filii w Mielcu będą mieli możliwość korzystania z zasobów Biblioteki Pedagogicznej w Tarnowie na mocy porozumienia (umowy o współpracy) zawartego pomiędzy Tarnowską Szkołą Wyższą a Województwem Małopolskim reprezentowanym przez Dyrektora Biblioteki Pedagogicznej. Na mocy porozumienia studenci Uczelni posiadają nieograniczony dostęp do zbiorów nowocześnie urządzonej biblioteki, wyposażonej w nowoczesny system informatyczny. Studenci korzystają także z nowocześnie wyposażonej czytelnii. Biblioteka wspiera proces dydaktyczny i naukowo-badawczy poprzez gromadzenie i udostępnienie literatury fachowej i naukowej i czasopism oraz udzielanie informacji o zbiorach i innych zasobach wiedzy, a także zapewnia dostęp do krajowych i światowych osiągnięć naukowych dzięki nowoczesnym narzędziom informatycznym. Biblioteka posiada licencję krajową na dostęp do naukowych czasopism i baz danych udostępnianych w ramach Wirtualnej Biblioteki Nauki (Springer, Elsevier, Wiley, Web of Knowledge, Scopus, Nature i Science), koordynowanych przez ICM Uniwersytet Warszawski i finansowanych przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

W przypadku uruchomienia studiów pierwszego stopnia w Tarnowskiej Szkole Wyższej – Filii w Mielcu na kierunku psychologia Uczelnia planuje doposażenie działu literatury z tego zakresu. Dokonany zostanie zakup podręczników wskazanych przez prowadzących zajęcia jako literatura podstawowa, zgodnie z podaną literaturą przedmiotu, na podstawie przedstawionych sylabusów oraz według katalogu nowości wydawniczych z zakresu psychologii.

Niestety w Filii w Mielcu nie działa system biblioteczno-informacyjny, a tym samym Wnioskodawca nie spełnia wymogu z art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zm.). Porozumienie z Miejską Biblioteką Publiczną Samorządowego Centrum Kultury w Mielcu nie zapewnia przyszłym studentom ani pracownikom Uczelni dostępu do specjalistycznych baz danych oraz niezbędnego księgozbioru.

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

W celu doskonalenia programu studiów jak i najlepszego dostosowania jego profilu do potrzeb społeczno-gospodarczych Tarnowska Szkoła Wyższa Filia w Mielcu w procesie kształcenia na kierunku psychologia rozszerzy podejmowaną dotychczas współpracę z odpowiadającym jej profilowi kształcenia otoczeniem zewnętrznym regionu mieleckiego. Uczelnia wskazała, że konsultowała program studiów z przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego. Wnioskodawca nie przedstawił jednak przekonującego uzasadnienia potrzeby utworzenia wnioskowanego kierunku. Wnioskodawca wskazuje, „że jakość kształcenia i doskonalenia osób chcących podjąć pracę psychologa ma decydujący wpływ i znaczenie w osiąganiu przez studentów wysokich wyników w edukacji, a co za tym idzie sukcesów i samorealizacji w dorosłym życiu. W obliczu na nowo zdiagnozowanych potrzeb edukacyjnych, oczekiwań rozwojowych względem szkolnictwa, a także zagrożeń wynikających ze zmian społeczno-gospodarczo-ekonomicznych, potrzeba kształcenia psychologów staje się koniecznością. Realizacja tych zadań wymaga dobrze przygotowanych psychologów-praktyków wykorzystujących wiedzę i doświadczenie w kształtowaniu odpowiedzialnych, mądrych i otwartych na rozwój ludzi”. W żadnym miejscu wniosku nie udowadnia jednak, iż przygotowując absolwentów wnioskowanego kierunku do zawodowego rynku pracy, wypełni jakąkolwiek konkretną lukę kadrową. Wnioskodawca nie zadbał też o to, by opisać, czy rodzaj, zakres i zasięg działalności instytucji otoczenia społeczno-gospodarczego, z którymi współpracował w zakresie projektowania programu studiów, jest zgodny z koncepcją i celami kształcenia oraz wynikającymi z nich obszarami działalności zawodowej oraz zawodowego rynku pracy właściwymi dla wnioskowanego kierunku. Do wniosku dołączono 2 rekomendacje z powiatu mieleckiego. To niedopasowanie stricte do kierunku psychologia uwidoczniło się także w doborze instytucji planowanych do odbywania praktyk przez studentów (ośrodki oświatowe, poradnie pedagogiczno-psychologiczne) oraz we wskazaniu, że Uczelnia współpracuje z otoczeniem w zakresie studiów podyplomowych, kursów językowych, kosmetycznych, kursów kompetencji informatycznych – czyli tych elementów procesu kształcenia, które mają niewielki związek z kierunkiem psychologia.

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Uczelnia nie zadeklarowała w stopniu wystarczającym umiędzynarodowienia kierunku. Opisuje proces rozszerzania współpracy międzynarodowej. Jednak we wniosku ani w załącznikach nie ma szczegółowych informacji na ten temat w kontekście wnioskowanego kierunku. W programie studiów nie ma przedmiotów w językach obcych, nie zadeklarowano psychologów praktyków do prowadzenia kursów czy wykładów w języku obcym. Nie planuje się staży w językach obcych czy za granicą. Uczelnia także nie wykazuje, że aktualnie współpracuje z instytucjami zagranicznymi prowadzącymi kierunek psychologia. Nie ma także planów ubiegania się o certyfikat *EuroPsy*, który umożliwi płynną transzycję absolwentów psychologii na europejski rynek pracy.

W programie nauczania języka obcego nie są zawarte treści odnoszące się do pogłębionej wiedzy z zakresu psychologii.

Spośród przykładów międzynarodowych konferencji i projektów, w których uczestniczy Uczelnia, połowa dotyczy dyscypliny pedagogika (międzynarodowa konferencja naukowa „Współczesne problemy i obszary badań pedagogiki specjalnej”, międzynarodowa konferencja naukowa "Resocjalizacja i bezpieczeństwo – współczesne wyzwania edukacyjne", międzynarodowa konferencja naukowa „Fizyka muzyki – muzykoterapia. Zagadnienia dotyczące postaw funkcjonowania człowieka w świecie”, międzynarodowa konferencja naukowa „Najnowsze zdobycze medycyny estetycznej i ich zastosowanie w kosmetologii”). Wskazano, że wykładowcy Tarnowskiej Szkoły Wyższej, w tym również zagraniczni, przedstawiają osiągnięcia zagranicznych ośrodków zajmujących się problematyką z zakresu psychologii w trakcie zajęć dydaktycznych ze studentami. Wnioskodawca podnosi, iż studenci mają możliwość uczestnictwa w zajęciach ze studentami pracującymi za granicą (Wielka Brytania, Niemcy, Norwegia) – w ośrodkach udzielających pomocy w zakresie terapii i diagnozy. Prezentują oni doświadczenia zdobyte za granicą. Nie podano jednak żadnych szczegółów ani przykładów – nie ma wśród wskazanej kadry przedstawicieli zagranicznych ośrodków, brak informacji na temat ośrodków zagranicznych dla kierunku psychologia. W roku 2019 Uczelnia podpisała umowę o współpracy z Uniwersytetem Preszowskim w Preszowie (Słowacja). Przewiduje ona wymianę doświadczeń dydaktycznych i badawczych, wymianę studentów i kadry akademickiej czy wspólne inicjatywy, takie jak seminaria, wykłady otwarte, sympozja. We wniosku nie podano, czy będą one związane z kierunkiem psychologia.

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Uczelnia zapewnia studentom wsparcie w ich rozwoju społecznym, naukowym oraz zawodowym poprzez dostępność nauczycieli, dostępność infrastruktury na terenie Uczelni. Rozwój studentów jest wspierany przez nakazane prawem warunki programu, m.in. zajęcia fakultatywne. Uczelnia przewiduje wspieranie dodatkowej działalności studenckiej w postaci kół naukowych badawczych, ale opisane koła, oprócz „Grupy Wsparcia”, to przykłady kół na kierunku pedagogika. Mimo to w oparciu o przedstawioną we wniosku dokumentację można stwierdzić, że Uczelnia w kontekście wnioskowanego kierunku zaplanowała działanie spójnego wspierania oraz motywowania studentów w osiąganiu przez nich dobrych wyników w nauce. Pozytywnie należy ocenić sposób organizacji i realizacji procesu uczenia się, który zakłada szereg działań zorientowanych na wsparcie rozwoju studentów.

W dokumentacji przedstawione zostały formy merytorycznego wsparcia studentów, jak możliwość konsultacji z nauczycielami akademickimi, kontakt drogą mailową, zapewnienie pieczy nad studentami przez opiekuna roku i Uczelnianą Radę Samorządu Studentów. Uczelnia wspiera studentów chcących rozwijać swoje zainteresowania poprzez możliwość działania w kołach naukowych. Pozytywnie należy ocenić także możliwość angażowania się w badania, projekty prowadzone przez nauczycieli akademickich. Uczelnia spełnia zadania dotyczące wsparcia studentów w zakresie realizacji projektów zawodowych. Na płaszczyźnie tej studenci współpracują z nauczycielami akademickimi.

Należy stwierdzić, że rozwiązania techniczne i dydaktyczne oferowane przez Uczelnię sprzyjają podejmowaniu studiów przez osoby niepełnosprawne.

Uczelnia dba również o sprawne wejście studentów na rynek pracy – dzięki Akademickiemu Biuru Karier. Do jego działań należy: dostarczanie studentom i absolwentom szkoły wyższej informacji o rynku pracy i możliwościach podnoszenia kwalifikacji zawodowych, zbieranie i udostępnianie ofert pracy, staży i praktyk zawodowych, monitorowanie losów zawodowych absolwentów, poszukiwanie pracodawców, u których absolwenci i/lub studenci mogą odbyć staż (z możliwością ewentualnego zatrudnienia), profesjonalne doradztwo zawodowe. Pozytywny aspekt stanowi działalność w ramach umiędzynarodowienia oraz wsparcia dydaktycznego Uczelni, gdzie studenci mają możliwości uczestniczenia w programach

wymiany międzynarodowej w ramach programu Erasmus+ i innych programów mobilnościowych. Docenić wypada też deklarację umożliwienia kontaktów zagranicznych, a także wyjazdy, korzystanie z obcojęzycznej literatury fachowej oraz udział w międzynarodowych konferencjach i projektach.

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Uczelnia udostępnia na własnej stronie internetowej w Biuletynie Informacji Publicznej: statut Uczelni, strategię Uczelni, regulamin zarządzania prawami autorskimi, prawami pokrewnymi, regulamin studiów, regulamin świadczeń dla studentów, zasady i tryb przyjmowania na studia, programy studiów.

Ponadto Uczelnia zamieszcza istotne informacje także w zakładkach Kandydaci na studia i Studenci oraz stosuje system powiadamiania mailowego. Uczelnia organizuje dni otwarte dla kandydatów na studia. Podczas procesu rekrutacyjnego kandydaci są informowani o zasadach kształcenia praktycznego i rodzajach placówek, w których się ono odbywa. Wysoko ocenianym przez studentów jest także system powiadamiania SMS, który służy do przekazywania informacji większej grupie, gdy jest to wiadomość pilna. Na Uczelni wdrożony jest system informatycznej obsługi studentów e-dziekanat. Informacje dla studentów zamieszczane są także na tablicach ogłoszeń na terenie Uczelni. W sytuacjach, gdy informacja dotyczy spraw kluczowych, studenci podczas zjazdów weekendowych otrzymują ją w formie pisemnej. Publicznie udostępnione są również informacje o terminach dyżurów nauczycieli akademickich. Cyklicznie w sprawach ogólnych ze studentami spotykają się opiekunowie roku i władze Uczelni. Przedstawiciele studentów biorą udział w posiedzeniach Senatu i Rady Patronackiej, dzięki czemu społeczność studencka ma możliwość zasięgania informacji we wszelkich sprawach dotyczących życia Uczelni. Rada Uczelniana Samorządu Studentów podczas spotkań z rektorem i dziekanem wyraża opinie studentów na temat procesu dydaktycznego, możliwej aktywności studentów w zakresie rozwoju społecznego, a także kierunków rozwoju Uczelni. Studenci są zapraszani na posiedzenia Komisji ds. Dydaktyki i Jakości Kształcenia, gdzie pozyskują informacje na temat doskonalenia systemu kształcenia, w tym informacje na temat procedury dyplomowania, która zamieszczona jest też na stronie internetowej Uczelni.

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Uczelnia prowadzi działania projakościowe w zakresie projektowania i zatwierdzania programu kształcenia. W procesie tym uczestniczą przedstawiciele otoczenia gospodarczo-społecznego. Działalność ta prowadzona jest dwutorowo: poprzez wprowadzanie rozwiązań zapewniających wysoką jakość kształcenia i skuteczną realizację programu studiów oraz poprzez dokonywanie oceny jakości kształcenia. Działania projakościowe dokonuje się przez prowadzenie hospitacji zajęć, monitorowanie karier absolwentów, przeglądanie i zatwierdzanie sylabusów, monitorowanie sposobów weryfikacji efektów uczenia się oraz faktycznego ich osiągnięcia. Uczelniana Komisja ds. Jakości Kształcenia składa Senatowi okresowe raporty z wdrażania i realizacji kształcenia w terminie i na zasadach określonych w uczelnianych aktach prawnych. Nad całym procesem monitorowania jakości kształcenia czuwa rektor. Uczelnia nie podaje, jakie działania projakościowe udało się jej zrealizować w ramach powyższych działań. We wniosku brak bliższych danych, np. kto z interesariuszy wewnętrznych oraz przedstawiciele jakich instytucji zewnętrznych uczestniczą w tych procedurach.

